

Пощенската такса е платена.

Година IX

Варна, 10 януари 1929 год.

Брой 35.

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия.

|| Телефонъ № 28. ||

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За общини задължителенъ	200 лева
За училищни настоятелства	100 .
За кооперац., читалища и частни лица .	50 .

Т а к с и

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За баланси на кооперации и синдикати на страница по 150 лв.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смята за една публикация, при повторение такситъ се удвояватъ.

ВСИЧКО ВЪ ПРЕДПЛАТА.

Министерство на Вътреш работи и Народ. Здраве**ЗАПОВЪДЪ**

№ 1

Поздравлявамъ всички служители по ведомството на Министерството на вътрешнитъ работи и народното здраве съ **новата 1929 година.**

Приятно ми е да искажа моята благодарност на всички държавни, окръжни и общински служители, които през изтеклата година положиха неуморимъ трудъ и себеотрицание за запазване реда и спокойствието въ страната, които положиха особени грижи за предпазване населението отъ болести и епидемии и които съ полезни мероприятия и творчество повдигнаха благосъстоянието на окръжитъ и общинитъ.

Пожелавамъ и през текущата **1929 година** успѣшно и ползотворно изпълнение на служебния дългъ, като разчитамъ че всички държавни, окръжни и общински служители ще положатъ похвални усилия, трудъ и полезна инициатива за благо на народа и за преуспѣването на България.

София, 1 януари 1929 г.

Министръ: А. Ляпчевъ.

Варненско Окръжно Управление
№ 8098
17 декември 1928 г. гр. Варна.

До Г. г. Окол. началници въ окръжа

(Копие до Окр. Постоянна Комисия—тукъ за сведение)

Къмъ № 7962 Предложете Г-нъ Началникъ, на общинскитъ кметове въ околията Ви при приготовление проекто-бюджетитъ на общинитъ си за финан 1929/30 г. да предложатъ на гласуване отъ съвета кредити „за издръжка на санитаренъ и ветеринаренъ персоналъ въ окръжа“ и „за жребцови станции уреждани отъ окр. пост. комисия“ въ същия размѣръ на утвърденитъ въ тази годишнитъ имъ бюджети.

Окр. управителъ: Хр. Гроздановъ

Секретаръ: Ив. Хр. Дучевъ

Варненско Окръжно
Окръжно Управление До Г. г. Окол. началници въ
№ 7962 Окръжа
11 XII 1928 год (До г. Председателя на Окр. Пост. Комисия—тукъ, за сведение и г. Окр. учил. инспекторъ, който да го доведе до знанието на училищ. н-ства, които да си гласуватъ бюджетитъ за финан. 1929/30 г. и спазватъ сроковетъ).

Като привличамъ вниманието на всички кметове и секретарь-бирници при селскитъ общини върху окръжното на Министер-

ството на вътрешнитѣ работи и народното здраве под № 16658 отъ 25 X т. г., адресирано до Окр. управители, публикувано на стр. 46 год. II книжка II — м. октомври 1928 г. на „Известия“ на същото министерство, предлагамъ Ви, Господинъ началникъ, да предпишете веднага до всички селски общини въ околията Ви, чиито кметове и секретарь-бирници да пристѣпятъ незабавно къмъ изготвяне проекто-бюджета на общината си за финан. 1929/30 г. Последнитѣ да бждатъ готови най-късно до 31 того, като предварително се провѣри по книгитѣ въ общината постѣпленията въ последнитѣ три години по всѣки приходенъ параграфъ и пунктъ по отдѣлно и срѣдното (положително очакваното да постѣпи) да се предложи на съвета да се гласува, като всѣки единъ приходъ се добре мотивира. Виска телно да се внимава да не се надуватъ приходнитѣ пера, което е само въ ущърбъ на общината.

Да се обърне голѣмо внимание на разходнитѣ кредити, като при предлагане размѣритѣ имъ отъ кмета и гласуването имъ отъ съвета да бждатъ сведени до минимумъ, съобразявайки се съ изискванията на съответнитѣ закони.

Понеже бюджета е базата, върху която една община се проявява въ стопанско и икономическо отношение искамъ детайлно да се разглеждатъ, обмислятъ и гласуватъ всички приходни и разходни пера, като се приготвятъ бюджети близки до реалността.

По § 1 на разходната частъ да се гласуватъ цѣлитѣ необходими вноски по заеми, ако общината има такива, по § 3 съвета да бжде икономиченъ въ заплатитѣ, а вещественитѣ разходи да се намалятъ до минимумъ. Да се гласуватъ по голѣми суми за благоустройствени цели, като за поправка пѣтища, мостове и пр., за построяване чешми, където нѣма и липсва възможността за мѣстно водоснабдяване или се образува фондъ за това, поставяне на повече мѣста изъ селата газова фенери, да се предвиди фондъ, ако нѣма възможностъ да се отдѣли достатъчна сума за постройка или покупка здание за общинско управление, където нѣма. — Изобщо въ проекто-бюджета да се предначертаятъ редица подобни мероприятия, които при добра инициатива могатъ да се създадатъ на мѣстна почва. — Бюджета да не е консумативенъ както се забелязва въ последнитѣ години,

а се обърне голѣмо внимание на стопанското повдигане на селото. — Искамъ щото всѣки кметъ, всѣко постоянно присѣствие при общината въ окръга ми да има ясно предначертана политика въ тази насока. — А такава може да се очертае съ предлагане проекто-бюджета и гласуването му отъ съвета.

Като се приготвятъ бюджетно-проектитѣ да се внесатъ *непременно* въ редовната сесия на общ. съветъ презъ м. януари, като разглеждането и гласуването имъ бжде първия въпросъ отъ дневния редъ. Най-късно до 30 януари ид. година проекто-бюджетитѣ трѣбва да се препишатъ въ по три екземпляра и представятъ *направо* въ Окръжната постоянна комисия. Презъ цѣлия месецъ февруари до 10 мартъ ид. год. последната ще се занимава съ тѣхъ, ще даде мнението си и представи въ повѣреното ми управление за утвърждение.

Настоявамъ да се спазятъ строго горнитѣ срокове, за да могатъ всички общини да разполагатъ съ бюджетитѣ си преди 1 априлъ 1929 год. и прилагането имъ почне редовно, както изисква чл. 65 отъ закона за селскитѣ общини и чл. 242 отъ правилника му. Обръщамъ вниманието на всички кметове и секретарь-бирници върху горното и предупреждавамъ, че ако нѣкои не изпълнятъ това ми нареждане ще прилагамъ предвиденитѣ въ закона по случая санкции. Припомнямъ, че за подобрене днешното не много добре финансово положение на общинитѣ е отъ голѣмо значение да се утвърди бюджета своевременно и прилагането му почне отъ НАЧАЛОТО на финансовата година, за която се отнася.

При съставянето на бюджета да се изпълнятъ всички графи въ него, както и ведомоститѣ и тарифитѣ, които сж приложени въ края му. Въ тарифа № 5 да се отбележи броя на едрия и дребенъ добитѣкъ който е въ общината, а също така по тарифа № 8 да се впише броя на мелницитѣ, воденицитѣ, вършачкитѣ и пр.

Общинскитѣ кметове да поканятъ училищнитѣ настоятелства въ общинитѣ имъ да гласуватъ бюджетитѣ си своевременно, да се разгледатъ отъ съвета, ако иматъ помощъ отъ общината и представятъ заедно за утвърждение.

Бюджетитѣ да се съставятъ по досегашнитѣ образци.

Най-късно до 1 февруари и. г. всички селски общински управления да Ви доне-

сатъ гласували ли сж или не бюджетитъ си и дали сж ги изпратили въ Постоянната комисия, а Вие сторите сжщото до менъ общо за всички къмъ 10 с. месецъ.

Окр. управителъ: Хр. Гроздановъ

Секретарь: Ив. Хр. Дучевъ.

510 КГР. ЖИТО

отъ единъ декарь

Отъ Николай Круневъ

Като прочете заглавието, всъян добъръ земледѣлецъ ще се усмихне скептично и ще поклати отрицателно глава. Дори всъки агрономъ въ най-добрия случай може да каже: „Да, възможенъ е такъвъ резултатъ, но въ Германия, въ Дания, а не и въ България“. При това не въ нѣкоя житарска околия на страната, а въ малоземлената, бѣдна и гладна Берковска околия.

Но нека говорятъ фактитъ.

Миналата есенъ жителитъ на село Балювица, Берковска околия, — Атанасъ Ивановъ и синъ му Александъръ Атанасовъ потърсили сѣме отъ жито № 16. За намѣреното сѣме имъ поискали по 10 лева на килограмъ. И понеже трѣбвало да платятъ доста хиляди лева за засѣване тѣхнитъ 200 декара земя (рѣдко изключение въ тази околия), рѣшили да купятъ само 2 килограма сѣме и отъ него постепенно да си отгледатъ потребното имъ количество. Но, ако го засѣятъ по обикновенъ начинъ, видѣли, че ще имъ сж потребни 3 — 6 години само сѣме да развъждатъ. Спомнили си тогава, че въ кжщи се търкаля една стара брошура отъ Н. А. Димчински, въ която подробно се говори за тѣй наречената лѣхова култура на житнитъ растения и удивителнитъ резултати, добивани отъ нивитъ, работени по тази система. Прочели навово брошурата, решили да засѣятъ сѣмето по лѣховия начинъ и се запретнали на работа.

Накжсо лѣховата култура приложили по следния начинъ:

Направили 6 лѣхи по 12 м. дълги и 1·20 м. широки. Съ тънка дъска набраздили малки браздички напрѣко на лѣхитъ 5 сантиметра една отъ друга. Съ тритъ прѣсги вземали отъ сѣмето и равномерно го пускали въ браздичкитъ, следъ което внимателно зарили сѣмето.

Употрѣбили около 700 грама за сѣме на приготвената нива отъ 1300 кв. м. — значи по половина килограмъ сѣме на декарь. Преди засѣването, употребеното сѣме, преброено, се указало,

36,600 зърна жито. Предполагатъ, че при поникването, както и при ваденето расада, 10 — 15 на сто отъ засѣтитъ зърна сж загинали.

Следъ двадесетина деня, когато расадътъ заякналъ, извадили расада отъ лѣхитъ и го засадили на приготвената нива тѣй, както се расажда тютюнъ, зеле, пиперъ и пр — съ дървено шило. Редъ отъ редъ насадили 35 см., защото немогли да набраздятъ потребнитъ 25 см. Стрѣкъ отъ стрѣкъ насадили на разстояние 25 см. За контрола до сжщата нива засѣяли изчестно пространство съ редосѣялка. Преди жътва разликата между расаждането съ рѣжа и сѣтото съ редосѣядка била грамадна, но е направена само на око, безъ да иматъ точни цифри.

Презъ есенъта пропуснали да копаятъ и зариватъ (загърлятъ) расаденото жито. Само презъ пролѣтътъ копали и загърляли житото два пѣти.

За втората контрола засадили 4 реда въ нивата не съ расадъ, а вмѣсто расадъ пускали въ тѣзи редове по едно зърно на 25 см., като пролѣтътъ, и тѣзи 4 реда сж работени сжщо като като другитъ — съ загърляне два пѣти. Разликата между полученото отъ расадъ и полученото отъ пуснаго зърно, била сжщо грамадна. Стрѣкъ жито полученъ отъ расадъ, далъ 30 — 40 — 50 братя и класа, а стрѣкъ жито, полученъ отъ пуснаго зърно, далъ само 4 — 5 братя и класъ. По този начинъ станало явно, че не толкова загърлянето, колкото расаждането е решаещия факторъ за добититъ резултати, или, по-право, че безъ расаждане, загърлянето не дава резултати.

Пропуснахъ да отбележа, че, при засаждане расада на постоянното му мѣсто, малкото житно разтѣние трѣбва да се пѣхне въ дупката отъ садилото 2 см. по-дълбоко въ земята, отколкото е било въ лѣхитъ, т. е. 2 см. отъ тази частъ на разтѣнието, която е била непосредствено надъ земята, при засаждането да влѣзе въ земята. По този начинъ първото колѣнце, тѣй нарѣчениятъ въздушенъ възелъ, остава въ земята, пуска нови, допълнителни корени и дава първото братясане. При всѣко по-сетнешно зариване (загърляне) новитъ първи колѣнца се зариватъ въ земята и даватъ нови корени и нови брѣя. Това е и причината при правилна обработка отъ единъ засаденъ стрѣкъ да се получатъ дори до 150 братя.

Следъ жътва и вършидба резултатътъ е билъ следниятъ: нажънати сж отъ 1300 кв. м. 68 снопа. Отъ тѣхъ нетърпеливи за сѣме хора откраднали 16 снопа. Останалитъ 52 снопа пуснали 26 и половина кофи по 15 кгр — 397 кгр. жито. Открадналитъ 16 снопа баха пуснали 8 кофи по 15 кгр. — 120 кгр. Освенъ това, всички минавачи отъ селото, случайни минавачи отъ сѣседнитъ села и нарочно дошли посетители да видятъ

и се увѣрятъ въ чудото — всички тѣзи минавайки сж се считали не само въ право, но дори и като задължени да оскубнатъ поне единъ коренъ съ 30 — 40 — 50 класа. да го разнасятъ за показъ, или да го оставятъ дома си за споменъ. При скромна оценка стопанитѣ считатъ, че потози начинъ е разпиляно най-малко 10 кофи жито—150 кгр Или всичко получено зърно отъ 1300 кв м. 677 кгр. което отъ декаръ прави 510 кгр.

Г-нъ Александъръ Анастасовъ, следъ направената проба, счита и е непоколебимо увѣренъ, че, при правилното прилагане на лѣховата култура, нормалната рожба отъ декаръ ще бжде около 1000 килограма. Причинитѣ да не получи този резултатъ той отдава на 2 — 3 направени грешки, а именно: садилъ е редъ отъ редъ на 35 см. вмѣсто на 25 см. а есенята е пропусналъ да загърли поне еднѣжъ, ако не два пѣти, и само съ пролѣтнитѣ загърляния е получилъ до 50 братя на зърно, вмѣсто очакванитѣ до 150 братя отъ зърно.

Трѣбва да отбележа, че това е мнение не на нѣкой фантазьоръ или теоретикъ, а следъ направенъ опитъ, мнение на единъ интеллигентенъ, издигнатъ земледѣлецъ, който самъ работи земята си, влага разумъ и критицизъмъ въ всички нововъведения, които предприема, и е постигналъ доста нѣщо въ модернизиране стопанството си.

Макаръ да заварихъ и ми показаха само стърнища, но видѣхъ че стърнищата отъ редосѣялката и стърнищата отъ разсажданото жито си приличатъ толкова, колкото си приличатъ едно мършаво планинско конче съ добре охраненъ артилерийски конь. Сжщо такава е разликата още на око и между полученитѣ зърна отъ жито № 16.

Освенъ жито, по сжщия лѣховъ начинъ сж садили помалко ечмикъ и малко ржжъ отъ обикновено сѣме. Но получениятъ плодъ по величина и изгледъ толкова се различава отъ сѣмето, отъ което произхожда, че стари, опитни търговци-житари, като имъ показахъ мостритѣ се произнесоха, че подобна едра ржжъ никога не сж виждали, а ечмика по-скоро прилича на оризъ.

А запазенитѣ класове сж нѣкакви голѣми и необичайно дебели класища, отколкото класове, каквито сме свикнали да виждаме.

Трѣбва да се добави, че, безъ да се триорени, и житото, и ржжъта, и ечмикътъ сж абсолютно чисти отъ каквито и да било примѣси.

Колкото и да изглеждатъ фантастични, посоченитѣ резултати сж реални и напълни вѣрни. Тѣ сж само логиченъ резултатъ на обработката. И наистина, за всички културни растения, следъ като добре разработи почвата и ги засѣе, човѣкътъ тепърва полага грижи и трудъ да ги обработва следъ поникването имъ. Безъ копане, зеленчукътъ ще подивѣе и ще бжде дребенъ, гроздето сжщо,

плодоветѣ сжщо. Изобщо, всички културни растения сж получени, поддържатъ се въ настоящия си видъ и се подобряватъ чрезъ системенъ подборъ и обработка. Единствено, житнитѣ храни, човѣкътъ, (съ изключение китайцитѣ, които разсаждатъ и копаятъ житото отъ вѣкове) следъ сеидбата, не обработва дори до жътва, и това е отъ хилядилѣтия. Чудно е при липса на по-сетнешна обработка, че житото съвсемъ не е подивѣло и не се е изродило. Напротивъ, нищо чудно нѣма, че при грижитѣ за обработка на житнитѣ растения при лѣховия начинъ, разликата и въ голѣмината на зърното е грамадна, а и въ полученитѣ килограми е грамадна. А ако тази система се практикува редовно, като за сѣме се употребяватъ триорени сѣмена, получени при сжщата система, — не могатъ да се предвидятъ границитѣ, до които ще стане величината на зърното и килограмитѣ отъ декаръ*). Разбира се, тѣ не могатъ да сж безкрайни, не може и да надминатъ предвиджанитѣ отъ Александъръ Атанасовъ 1000 кгр. отъ декаръ.

Преди около 20 години, когато е излѣзла брошурата на Димчински, било е мода вестницитѣ и земледѣлскитѣ списания да преморжчватъ лѣховата култура. Правени сж проби отъ агрономи следъ пробитѣ тази система горещо е била препоръчана. Но тогава земледѣлцитѣ се надсмивали на мисълта, че житото може да се насади и копае. И имали сж право да се надсмиватъ тогава, защото преди войнитѣ, сравнително сега, бѣше широко около врата на всички. Думитѣ криза, репарации, малоземни, безземни, плащана армия, оземляване, милиардни бюджети, бѣжански заеми и пр. — такива думи тогава не бѣха познати въ българския речникъ. Тогава е могло безнаказано да се осмива всичко ново, въ това число и прѣскането на лозята. Но днесъ, когато речникътъ ни се обогати съ горнитѣ думи, надсмиването си нѣма мѣстото. Въпросътъ е само, къде е приложима лѣховата система.

Не е случайно, може би, че посочениятъ опитъ е възобновенъ именно въ малоземлена балканска околия — Берковската. Това е и най-доброто указание, къде може да се приложи лѣховата система.

Въ балканскитѣ краища, кждето земята е и малко, и безъ торене неплодородна, а хората се чудятъ, къде да приложатъ труда си, лѣховата система е приложима още веднага. По този начинъ вѣчно купуващитѣ храни балкански краища ще могатъ следъ 2—3 години, чрезъ усвояване лѣховата култура, да се изхранватъ сами. Това

*) Току що завърналъ се посетителъ на мострения панаръ въ Г.-Орѣховица разправя, че тамъ е видялъ изложено жито едро колкото бобови зърна.

ще бжде самъ по себе си крупенъ стопански резултатъ.

Но не е само това. Въ полето сжщо има не малко малоземлени села. Напримѣръ село Торлакъ, Разградско, има хиляди къщи, а землището му, заедно съ гората е само 30000 декара. Тамъ лѣховата култура сигурно бързо, ще си пробие пътъ. Подобни малоземлени села въ полето, не сж единици.

Гжсто населенитѣ части на Търновския окръгъ сжщо сж малоземлени. Сигурно и тамъ лѣховата култура може да се прокара бързо отъ възприемчивото население, което е привикнало да разсажда зеленчукъ и разсаждането не ще го очудва или затруднява.

Край Родопитѣ, селата, които саятъ тютюнъ, доколкото сѣягъ и жито, сжщо сж пригодни бързо да възприематъ лѣховата култура.

Въ полскитѣ села, съ достатъчно земя, има и отдѣлни малоземлени семейства съ многобройна челядь Лѣховата система и за тѣхъ е възможна още сега.

Тѣзи категории земледѣлци могатъ да бждатъ първитѣ пионери за разпространение на лѣховата култура у насъ

А възможно е да се окаже отпосле тя приложима и за земледѣлцитѣ съ достатъчно или повече земя. Най трудното и бавното при лѣховата култура е засаждането

Но, споредъ Александръ Атанасовъ, икономията отъ сѣмето може да заплати работницитѣ при засаждането. А съ тѣзи икономии многоземленитѣ земледѣлци могатъ да иматъ отъ балкана сезонни работнички садачки, тѣй както иматъ сега редивно сезонни жѣтварки. Въ случая потрудно е да се преодолѣе наслоявания отъ хилядилѣтния навикъ и предразсѣдъкъ, че житото може само да се сѣе, отколкото да се решава въпроса за намиране достатъчно работни ржце.

А мнозина земледѣлци съ достатъчно земя, следъ като видятъ резултатитѣ въ малоземлени сѣседци, ще се позамислятъ, дали да сѣягъ по старому 60 декара, или да саятъ съ разсадъ само 10 декара.

Ако лѣховата система, дори съ сегашния си непълненъ резултатъ отъ 510 кгр. отъ декаръ, успѣе да измѣсти старата система на сѣене съ нейнитѣ 150 кгр. отъ декаръ и това да бжде само за малоземленитѣ стопани — заслугитѣ ѝ ще бждатъ голѣми и тя ще разреши не малко обществени въпроси, като на първо време смегчи чувствително стопанската криза. А ако ли може да намѣри широко и пълно приложение въ земледѣлнето — добритѣ последици отъ нея ще бждатъ неизброими.

Дългъ се налага на вестници и земледѣлски

списания да разгласятъ на широко резултатитѣ отъ подновенитѣ опити съ лѣховата култура. Дългъ се налага и на всички интеллигентни и будни земледѣлци въ всѣко село (балкански и полски) още сега да проагитиратъ тази система на широко, като склонятъ въ всѣко село 4—5 души, които да провѣрятъ системата поне съ по единъ декаръ. Собствено не да я провѣрятъ, а да я демонстриратъ и изучатъ не колко килограма ще даде единъ декаръ, а да видятъ до колко е приложима тази система при тѣхнитѣ условия и колко декара сж по силитѣ на дадено семейство.

Шомъ това стане още тази есенъ, резултатитѣ следъ идната жѣтва ще определятъ мѣстото на лѣховата култура у насъ.

Д. Данаиловъ — агрономъ

Отгледване на ягненатата

Нашата мѣстна овца, като по-късно зрѣюща, има бремененъ периодъ 152 дена, но у рано зрѣющитѣ мериноси той се скъсява съ десетина дена. Презъ това време овцитѣ-майки трѣбва да се хранятъ съ по усилена дажба, но безъ да бжде предизвикано затлъстяване. Нашитѣ овчари-скотовѣдци обикновено „пущатъ кочъ“, за замърлюване, по Петковъ-день (12 октомври ст. ст.), а обагненето почва къмъ Св. Четиридесетъ мъченици (9 мартъ ст. ст.). Това време е било намерено отъ практиката за най-подходяще, тѣй като ягнетата се явяватъ на бѣлъ сѣйтъ заедно съ пукването на пролѣтта. Тогава вече времето се стопля, та няма опасности отъ студове, вийлица и бури, а отъ друга страна младата зеленина по ливади и пасбища започва да порцтва, овцетѣ се изкарватъ на паша, която расте заедно съ разтенето на малкитѣ ягнета, та въ последствие имъ осигорява изобилна сочна и доброкачествена храна. Освенъ това лѣтнитѣ горещини, които уреждатъ правилното развитие на младитѣ организми и имъ причинява разни болести, сж още далече, а до настѣпването на маранитѣ, ягнетата сж вече достатъчно порастнали и укрѣпнали, за да могатъ да имъ противопостоятъ. Въ другитѣ страни практикуватъ пролѣтно и есенно ягнене (значи 2 пъти годишно), но тамъ режима на храненето е съвършено различенъ отъ нашия такъвъ (свързанъ е съ лѣтно оборно хранене). Райното ягнене у насъ, презъ м. м. януари и февруари, не е за препоръчване, понеже малкитѣ не могатъ да издържатъ на голѣмитѣ студове, а освенъ това има и много други неудобства въ сравнение съ малката придобивка — да изкаратъ по-рано ягнета за клане на пазаря. Българската вѣковна

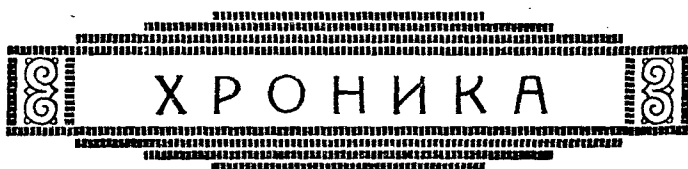
хубава традиция, обаче, тукъ се противопоставя; тя повелява печеното ягне да се поднесе на връхъ Георговъ день (23 априлъ ст. ст.). Така обичая яко се свързва съ практиката.

Наближи ли ягнето, майкитъ, които даватъ признаци за това, трѣбва да се отдѣлятъ отъ друпитъ, за да не бждатъ обезпокоявани. При самото ягнене да се пази тишина — тогава нѣма да има нужда и отъ помощта на овчаря. Следъ това по старитъ майки облизватъ ягнето си, а първескинитъ се подтикватъ да сторятъ това, като се посипе тѣлото на малкото съ соль. Почиства се сжщевременно вимето на овцата, а ягнето следъ малко скача на крака и по инстинктъ търси цицката на майка си. Тукъ овчаря ще трѣбва да му помогне и постави цицката въ устата му.

Овцитъ презъ това време да се закърмяватъ по усилено, за да има достатъчно млѣко за малкитъ. Изменение въ храната не се допуска, защото това причинява заболяване у ягнетата. До десетина деня овцетъ стоятъ съ рожбитъ си въ кошаритъ, които да бждатъ чисти, топли и запазени отъ ветрове. Въ закрититъ стан винаги има нужната топлина. При хубаво време майкитъ се изкарватъ навънъ, а малкитъ оставатъ въ кошарета. Въ това време на очакване младитъ дружно почватъ да се упражняватъ въ игри. Ако има между тѣхъ и козлета, които сж по-пъргави и палави отъ ягнетата, тогава игритъ ставатъ разнообразни и интересни. Следъ единъ месецъ на ягнетата почва да се дава меко и чисто сѣно, а и по-малко (50—60 гр.) овесена или ечмена ярма, подсолена и объркана съ съ малко топла вода. Започватъ да излизатъ заедно съ майкитъ си на водопой, паша за да развиватъ мускули на свобода, при чистъ въздухъ и топло слънце. Така хранени и гледани, при увеличена дажба, ягнетата, къмъ 3—4-й месецъ сж вече готови за отбиване. Въ кошарата да има камъкъ соль. Тогава и овцетъ вече сж готови за доение. Ако въ стадото има късни и недорасли ягнета, то последнитъ се оставятъ да досучатъ, но такива обикновено си оставатъ завинаги сбабени и „харляви“, затова и се изколватъ. Ягнета, обикновено се отбиватъ единъ месецъ по късно, а пъкъ продажбата на мжжитъ за коливо става въ периода на отбиването. Оставенитъ разплодници трѣбва да притежаватъ всички добри белези на расата, къмъ която се числятъ. У насъ овцата се огледва за вълна, месо и млѣко; макаръ че признацитъ на тѣзи 3 продукции се противопоставятъ, овчарьтъ трѣбва да си подбере и се установи на сръдния типъ овца, най-изгодна за него.

Оставенитъ за овни екземпляри се скопаватъ веднага следъ отбиването. Следъ шестъ месеца се отдѣлятъ мжжи отъ женски, за да бждатъ спо-

койни и да се развиватъ правилно. Презъ периодъ на бозанието нѣкои отъ ягнетата умиратъ, та овцата остава „сираца“. На нея се подхвърля нѣкое осиратѣло ягне, или пъкъ се дои отъ стопанина, защото иначе ще „прогори“. Нѣкои отъ овцетъ не позволяватъ на ягнето си да суче, та става нужда да се затварятъ въ кочина нѣколкократно, да се вързватъ и пр. при поднасяне на ягнето, докато майката свикне съ подвянето. Ягнетата преди и следъ отбиването, страдатъ изобщо отъ много болести, та трѣбва да се полагатъ голѣми грижи отъ страна стопанина при отгледването и отхранването имъ. Най-вече тѣ да се пазятъ отъ голѣма горещина и влага, а сжщо да се не пушатъ въ метияви пасбища и ливади. Нашата земя притежава условия за рационално овцевъдство: умѣренъ климатъ, добра паша, обширни балкански и подбалкински пасбища и мери. Овцевъдството у насъ ще има за дълго време значение, понеже мѣстната консумация отъ овчи продукти (вълна, месо, масло, сирене, лой и др.) не е още згдоволена напълно, а външния пазаръ е винаги готовъ да пласира всички излишъкъ, какъвто нѣкога би се явилъ. А това ще стане съ рационализирането на нашето старо овчарство.

Размѣнени телеграми по случай новата 1929 г. между Н. В. Царя и Председателя на Варнен. окр. съветъ.

Инженеръ Атанасовъ

Председателъ Окр. съветъ — Варна.

Благодаря Вамъ и на жителитъ на Окръга за любезнитъ и родолюбиви благопожелания като и азъ честитя на всички новата година.

ЦАРЬТЪ

Негово Величество Борисъ III
Български Царь

Двореца—София

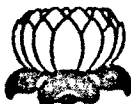
Отъ името на населението отъ Варненски окръгъ и отъ мое име честитя на Ваше Величество новата 1929 г. Пожелавамъ тя да донесе изпълнение желанията както Вамъ така и на цѣлиятъ български народъ.

Председателъ Варнен. окр. съветъ
Инженеръ Атанасовъ.

Земледѣлски уроци год. VII, кн. 1 съдържа:

1. Мелиоративенъ заемъ за нашето земледѣлско производство отъ Инжин. П. Абаджиевъ. 2. Картофи за русенския край отъ Гавр. Пройчовъ. 3. Нѣколко думи за спирачкитѣ на колата отъ Инж. Р. Василевъ. 4. Молецътъ по царевницата у насъ и мѣркитѣ за борба съ него отъ Ал. К. Дрѣновски, естественикъ. 5. Ръждитѣ по житата и предпазването отъ тѣхъ отъ Д-ръ Б. Ивановъ. 6. Раздаване храната на добитъка отъ Г. Гр. Николиевъ. 7. Торене на лозята съ искусствени торове отъ Проф. Н. Недѣлчевъ. 8. Защо нѣкои овощни дървета не раждатъ отъ П. Лиловъ. 9. Зимна деканка отъ А. Г. Даскаловъ. 10. Пчелната царица отъ А. Дончевъ. 11. Гласътъ на града въ селото Алекси Поповъ. 12. Статистически сведения. 13. Народни предсказания за времето — януари. 14. Кратки упътвания и съвети; За ливадитѣ; Провѣтрявайте оборат! Какъ да остранимъ мухливия дѣхъ на виното? Подмладяване на сливовитѣ дървета. 15. Разни съобщения. 16. Въпроси и отговори. Безплатни притурки: 1. Многоцветенъ степенъ календаръ за 1929 г. 2. Зимна деканка (художествена цвѣтна картина). 3. сп. „Селско домакинство“ съ следното съдържание: Зима (стих.) отъ Драго Поповъ; Грижи за новороденото дете отъ Над Марковъ-Василева; Какъ да запазимъ здравето си; Полезни съвети противъ наранявания, изгорено и пр. отъ Д-ръ Н.; Готварство — рецепти за разни ясния. Млѣкарство. Птицевѣдство. Разни и пр. Абонаментъ 50 лева. Адресъ: ул. „Кракра“ № 5

Получи се въ редакцията брой 16, год. III на сп. „Нашето семейство“. Книжката има следното съдържание 1. Нравствения идеалъ — Николай, 2. Покварена младежъ — Хинчо Кировъ, 3. Детето на улицата — Стамболджиевъ, 4. На компанъ — Т. Г. Влайковъ — Веселинъ, 5. Българката — страдалица — Здр. Кънчева, 6. Хроника. Списанието се издава и редактира въ гр. Русе отъ Нико Просеничковъ, директоръ на мъжката гимназия. Годишенъ абонаментъ 80 лв. За учители, ученици и чиновници 70 лв. Списанието е одобрено за училищнитѣ библиотеки отъ Министерството на Пресвѣтата.

ОБЯВЛЕНИЯ**Преселска общинска скотовѣдна комисия**
Варненско**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2

с. Преселци, 5 ноември 1928 г

Обявява се на интересующитѣ, че на 11 день следъ публикуването на настоящето въ окр. вестникъ отъ 8 до 12 часа пр. об. ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наемателъ експлоатацията на скотов. нива: 1) въ Паша дере отъ 8-1 дек. за 2 год. Първоначална оценка 70 лв. на декарь 2) ниви въ мѣстността „Старитѣ лозя“ отъ 182 дек. разпредѣлени на парцели 1) парцелъ отъ 20 дек., горниятъ край цѣлиятъ обграденъ съ храстъ — за 5 год. първоначална оценка по 10 лв. на дек. год. наемъ, 2) парцелъ отъ 24 дек. за 3 год. — 50 лв. на дек. год. 3) парцелъ 18 дек. за 3 год. първон. цена 50 лв. на дек. годиш наемъ. 4) парцелъ 17 дек. за 3 год. 30 лв. на дек. годишно. 5) парцелъ 17 дек. половината храстъ за 5 год. първон. цена 20 лв. на дек. год. 6) парцелъ 15 дек. цѣлиятъ храстъ за 5 год. 10 лв. на дек. първон. цена год. 7) парц. 25 дек. за 5 год. първон. цена 10 лв. на дек. 8) парцелъ 22 дек. за 5 год. 10 лв. първон. цена за год. 9) парцелъ 25 дек. за 5 год. 15 лв. на декарь годишно.

Отъ комисията.

РАЙОНЕН ИНСПЕКТОРЪ Б. Д. ГЕНЧЕВЪ — Варна

Кредитна Кооперация „СВЪТЛИНА“ — с. Кара-агачъ Софуларъ — Провадийско

ГОДИШНА РАВНОСМЪТКА

на 31 декемврий 1928 год.

Наименование на смѣткитѣ	Общи суми		Остатѣци	
	Да дава	Да зема	Активъ	Пасивъ
Заеми	1312460	814060	498400	
Лихви и разноси	137182 82	137182 82		
Членски вноски и дѣлове	20093	42884		22791
Бълг. нар. банка или съюзъ (дългове или влогове)	228500	313927		85427
Спестовни влогове	70705	169633		98928
Срочни влогове	165590	303590		138000
Общи доставки	40065	40065		
Общи продажби	10000	10000		
Членски дѣлове	900	144300		143400
Имоти	22016	7016	15000	
Дѣлове къмъ Б. Ц. К. Банка или Съюза	49000		49000	
Резервенъ фондъ		11221		11211
		10004		10004
Разни фондове		63322		63362
Разни	126421 18	118163 18	8258	
Каса	756795	754320	2475	
Всичко	2939728	2939728	573133	573133

СМЪТКА ЗА ЗАГУБИ И ПЕЧАЛБИ

на 31 декемврий 1928 год.

ЗАГУБИ Наименование на разходитѣ	Сума		ПЕЧАЛБИ Наименование на приходитѣ	Сума	
	лева	ст		лева	ст
Лихви на влогове	31550		Лихви и глоби отъ заеми	118804	82
Лихви на кредиторни смѣтки	20191		Такси	11772	
Повърнати лихви по заемитѣ	564		Печалби отъ друж. имоти	5147	
Преходящи лихви по заем. за 1929 г.	33634		„ „ общи доставки	1309	
Заплата на персонала	12200		Разни	550	
За наемъ	1050				
Делегатски	100				
Канцеларски	1279 82				
Погашение на имотитѣ	7016				
Данъци	2803				
Отъ изправление грѣшки	166				
Разни { Публикации	684				
Осигурителни марки	642				
Гербъ на кред. догов.	546	1872			
Резервенъ фондъ 10%	2475				
Фондъ „общ. начинание“ 10%	2475				
„ „постр. кооп. домъ“	7966				
Възнагр. на упр. съветъ 5%	1237				
„ „ контр. съветъ 2%	495				
„ „ песон. 5%	1237				
Дивидентъ на дѣловетѣ 8%	8872				
Чиста печалба 24757 лв. се разпредѣля:					
Всичко	137182	82	Всичко	137182	82

Председателъ: Г. х. Стояновъ

Касиеръ-дѣловодителъ: Ян. Спировъ